

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/13/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611200334
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1611200334.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobkyne: Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 5, XXX XX Z., zastúpenej advokátom JUDr. Milanom Valašikom, so sídlom ul. 29. augusta 5, 811 08 Bratislava, proti žalovaným: 1.) S. Z., bytom E. XXX/XX, XXX XX C., X.) E. Z., bytom E. XXX/XX, XXX XX C., obaja zastúpení advokátkou JUDr. Martou Vícenovou, so sídlom Záhorácka 5478/15B, 901 01 Malacky, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd určuje, že žalobkyňa Z. T., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. 5, XXX XX Z., je vlastníčkou podielu 52/360 na parcele číslo XXXX o výmere 764 m² nachádzajúcej sa v okrese Malacky, obec Malacky, katastrálne územie Malacky, zapísanej na liste vlastníctva číslo XXXX.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Súd vráti žalobkyni súdny poplatok v sume 199,- Eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 19.01.2011 sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným 1.) a 2.) určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. úz. Malacky a to k parc. č. XXXX ako orná pôda o výmere 764 m² v podiele 52/360. Žalobu odôvodnila tým, že na liste vlastníctva č. XXXX je uvedená ako vlastníčka. V roku 2004 chcela uvedenú nehnuteľnosť darovať P. K., s ktorým uzatvorila darovaciu zmluvu. Správa katastra návrh na vklad vlastníckeho práva zamietla z dôvodu, že daryňu neviduje ako vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti. Žalobkyňa s rozhodnutím Správy katastra nesúhlasila a obrátila sa s opravným prostriedkom na Krajský súd v Bratislave, ktorý napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil Správe katastra na ďalšie konanie. Po vrátení veci zo strany Krajského súdu správa katastra Malacky konanie o vklade prerušila a vyzvala účastníkov konania na podanie žaloby o určenie vlastníckeho práva a potom znovu vydala rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad. V poslednom zamietavom rozhodnutí zo dňa 15.07.2010 Správa katastra Malacky konštatuje, že k predmetnému pozemku existuje duplicitné vlastníctvo. Ten istý pozemok je vedený na liste vlastníctva 3649 ako vlastníctvo žalobkyne a zároveň je vedený na liste vlastníctva č. XXXX ako súčasť parcely č. XXXX/X vo vlastníctve C. F., ktorá ho medzi tým previedla na žalovaných 1.) a 2.). Na oboch listoch vlastníctva je poznámka o tom, že hodnovernosť údajov na liste vlastníctva bola spochybnená. Žalobkyňa svoj podiel 78/540 riadne zdedila po svojej matke B. A., ktorá zomrela dňa 09.03.2002. Dôkazom je osvedčenie o dedičstve 10D/220/02. Matka žalobkyne uvedenú parcelu zdedila po otcovi A. A.. Žalobkyňa ďalej uviedla, že vznik vlastníckych práv C. F. za mimoriadne pochybný. Vo vzťahu k predmetnej parcele boli urobené dve vyhlásenia o vydržaní a to v roku 1998 a v roku 2004. Obe vyhlásenia urobila tá istá JUDr. Marta Vícenová, ktorá najprv v roku 1998 vyhlásila, že

predmetnú nehnuteľnosť vydržal S. A.. Následne iba o šesť rokov neskôr v roku 2004 urobila JUDr. Marta Vícenová ďalšie vyhlásenie, že vlastníkom tej istej nehnuteľnosti označenej ako dielec 3 vo výmere 651 m² oddelený od parcely č. 5620 je C. F.. Pritom je absolútne vylúčené, aby C. F. pozemok vydržala po šiestich rokoch. Celý postup vydržania v prospech C. F. a na to nadväzujúci prevod na žalovaných 1.) a 2.) je neprehľadný, nezrozumiteľný a žalobkyňa ním bola pozbavená svojho dedičstva. Postupom katastra aj ostatných účastníkov bolo porušené jej ústavné právo.

2. Žalobkyňa podaním zo dňa 04.07.2011 navrhla, aby súd pripustil C. F. ako žalovanú 3.) do konania a zároveň navrhla pripustiť zmenu petitu tak, že sa domáha určenia vlastníckeho práva k vyššie špecifikovanej parcele a zároveň sa domáha určenia neplatnosti osvedčenia o prehlásení C. F. o nadobudnutí vlastníctva na základe vydržania vo forme notárskej zápisnice zo dňa 11.03.2004, N 125/04 Nz 21392/04 a určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.03.2004 medzi C. F. ako predávajúcou a žalovanými 1.) a 2.) ako kupujúcimi.

3. Súd uznesením č.k. 7C/13/2011-56 zo dňa 03.01.2012 pripustil vstup do konania C. F. ako žalovanej 3.) a uznesením č.k. 7C/11/2011-57 zo dňa 03.01.2012 pripustil zmenu žaloby.

4. O žalobe žalobkyne bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 7C/13/2011-164 zo dňa 24.03.2017 tak, že žaloba bola zamietnutá. Súd skúmal naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovaných určeníach a dospel k záveru, že žalobkyňa má naliehavý právny záujem len na určení jej vlastníckeho práva, keď konštatoval, že vlastníctvo k predmetnej parcele je právne neisté, pretože je zapísaná duplicitne na dvoch listoch vlastníctva a vlastnícky vzťah k nej je teda potrebné usporiadať. Vo vzťahu k ďalším dvom žalobkyňou požadovaným vyššie uvedeným určeniam vyhodnotil, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti osvedčenia o prehlásení žalovanej 3.) vo forme notárskej zápisnice, ani na určení neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalovanou 3.) ako predávajúcou a žalovanými 1.) a 2.) ako kupujúcimi. Absenciu naliehavého právneho záujmu na týchto dvoch určeníach súd vysvetlil, odôvodnil a po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 3, § 56 ods. 1 písm. g) Notárskeho poriadku, § 34 ods. 1, § 36a, § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností žalobu žalobkyne v tejto časti zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. V žalobnom návrhu ohľadom určenia vlastníckeho práva k parcele č. XXXX v podiele 52/360 súd vec právne posúdil podľa § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 134 ods. 1 a 2 a § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka a žalobu žalobkyne v časti o určení vlastníckeho práva zamietol, keď mal zápisnicou o vydržaní č. Nz 341/98 zo dňa 12.06.1998 v spojení s čestnými vyhláseniami B. A. a P. K. a z výsluchu svedka N. A. preukázané, že sporná nehnuteľnosť (v príslušnom podiele) nemala byť prededená na žalobkyňu (ani po starom otcovi žalobkyne, ani po jej matke), keďže došlo k platnému vydržaniu parcely č. XXXX S. A., nar. XX.XX.XXXX. Súd vyhodnotil, že najneskôr ku dňu vyhlásenia S. A. dňa 12.06.1998 boli splnené podmienky pre vydržanie vo vzťahu k predmetnému podielu na parc. č. XXXX tak, ako to vyžadujú ustanovenia § 130 ods. 1 a 134 ods. 1 Obč. zák.

5. Žalobkyňa podala voči rozsudku odvolanie v časti zamietnutia žaloby o určenie vlastníctva a navrhla v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a určiť, že je vlastníčkou podielu 52/360 na vyššie špecifikovanej parcele, resp. v napadnutej časti rozsudok zrušiť. Súdu prvej inštancie vytkla nevykonanie navrhnutého dôkazu, nesprávne skutkové zistenia a tiež nesprávne právne posúdenie veci. Zopakovala svoj naliehavý právny záujem na určení jej vlastníckeho práva k podielu na predmetnej parcele, keď poukázala na duplicitné vlastníctvo predmetného pozemku a s tým súvisiacu právnu neistotu. Zdôraznila, že svoje vlastnícke právo opiera o dedičské rozhodnutie, Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 10D 220/02, právoplatné dňa 11.03.2003, ktoré nebolo nikým spochybnené. Vlastníctvo nadobudla dedením po svojej matke, ktorá ho nadobudla taktiež dedením v r. 1996 po svojich predkoch. Nestotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, že najneskôr dňa 12.06.1998 došlo k platnému vydržaniu pozemku S. A., nar. XX.XX.XXXX, keďže podmienky pre vydržanie predmetného podielu na pozemku boli splnené. Argumentovala, že podmienky vydržania vôbec splnené neboli a celé vydržanie bolo sprevádzané radom nezrovnalostí a protiprávnych postupov. S. A., nar. XX.XX.XXXX, nebol vypočutý, keďže už pred začiatkom súdneho konania zomrel. Zo zápisnice o vydržaní vyplýva, že S. A. vôbec u notára osobne nebol, a že ho zastupovala na základe splnomocnenia JUDr. Marta Vícenová. V tejto súvislosti navrhla ako svedkyňu vypočuť práve JUDr. Vícenovú. Namietala, že súd prvej inštancie jej návrh na výsluch JUDr. Vícenovej zamietol z dôvodu, že je právnu zástupkyňou žalovaných. V tejto súvislosti poukázala na to, že súdu argumentovala, že JUDr. Vícenová spisovala zápisnicu o vydržaní, a teda si musela byť vedomá, že môže byť navrhnutá v tejto veci ako svedok a nemala prevziať

právne zastúpenie žalovaných, resp. v prípade predvolania ako svedka by sa musela ich zastúpenia vzdať, avšak súd prvej inštancie jej argumenty vôbec nezobral do úvahy. Výsledok je potom taký, že v konaní nebola vypočutá kľúčová svedkyňa, ktorá u notára uvádzala okolnosti týkajúce sa vydržania. Poukázala na to, že údajný vlastník S. A., nar. XX.XX.XXXX na pozemku nikdy v živote nebol a o vydržaní nemôže byť ani len uvažované. Pozemok užívalo za socializmu družstvo a po roku 1990 súkromná spoločnosť AGRA, ktorá jej platila nájomné, čo aj preukázala. Uviedla, že S. A. sa nikdy nedomáhal nájomného ani zmeny nájomnej zmluvy na neho ako prenajímateľa. Voči spoločnosti AGRA, nájomcovi a užívateľovi pozemku nikdy nevzniesol žiadne nároky či požiadavky. Uviedla, že z rozsudku nevyplýva, na základe akej konkrétnej okolnosti mala S. A. vôbec vzniknúť oprávnená držba, ani kedy začala plynúť vydržacia lehota, keď si súd prvej inštancie len osvojil všeobecné tvrdenia žalovaných o "starých rodinných dohodách", teda úplne neurčitý argument, a to za stavu, kedy samotný súd konštatuje, že "v danej veci nebolo objektívne možné zistiť bližšie skutkový stav ohľadom rozdeľovania majetkov v rámci rodiny A.. Namietala, že pri takomto skutkovom stave mal súd prvej inštancie preukázané podmienky vydržania. Ak súd v rozsudku uviedol, že skutkový stav zistil zo zápisnice o vydržaní zo dňa 12.06.1998, čestných prehlásení matky žalobkyne a P. K. a svedeckej výpovede N. A., rozporovala, že súdom uvádzaný skutkový stav z týchto dôkazov nevyplýva. V čestných prehláseniach matky žalobkyne a P. K. niekto perom prepisoval číselné údaje o podieloch na pozemkoch, ktoré mal mať v držbe S. A., teda kľúčový údaj, pričom nevedno, či kto kedy a prečo údaj prepísal, a či podpísané osoby o tomto prepisovaní vedeli, pričom sa mohli domnievať, že iba potvrdzujú A. držbu jeho časti pozemku, pretože v prehlásení sa neobjavuje súhlas s vydržaním, ani súhlas s nadobudnutím vlastníckeho práva, ani potvrdenie oprávnenej držby. Svedok N. A. hovoril iba všeobecne, pričom vzhľadom k skutočnosti, že rodina vlastnila desiatky pozemkov, nie je vôbec zrejmé, čo má na mysli a či si vec nepomyšľil s inou, keď navyše hovoril o kúpe a vyplácaní peňazí, z čoho je zrejmé, že si vydržanie musel pomýliť s inou transakciou, keďže pri vydržaní nedochádza ani ku kúpe, ani k vyplácaniu peňazí. Zdôraznila tiež, že v spise sa nachádzajú dve zápisnice o vydržaní, jedna z roku 1998 a jedna z roku 2004. Zamietnutie jej žaloby súd prvej inštancie oprel o zápisnicu zo dňa 12.06.1998 (Nz 341/98) a prijal záver o vydržaní pozemku S. A., nar. XX.XX.XXXX. Druhá zápisnica bola spísaná 11.03.2004 (Nz 21392/04) a na jej prvej strane je uvedený pozemok vytvorený geometrickým plánom, dielec 3 vo výmere 651 m² odčlenený od pôvodnej parcely č. 5620. Že sa jedná o ten istý pozemok, ktorý je uvedený aj v zápisnici z roku 1998 (prečíslovaný po zmenách vykonaných geometrickým plánom) nikto nespochybnuje. Tieto zápisnice o vydržaní týkajúce sa rovnakého pozemku sa vzájomne vylučujú. Prvá z roku 1998 uvádza ako vlastníka S. A., nar. XX.XX.XXXX, a druhá z roku 2004 uvádza ako vlastníka C. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorej otec mal podľa zápisnice pozemok v držbe od roku 1980, pričom S. A., ktorý je v prvej zápisnici o vydržaní z roku 1998 uvádzaný ako vlastník, je uvedený v druhej zápisnici ako svedok toho, že pozemok má v držbe už od roku 1980 rodina F.. Zdôraznila, že S. A. tu uvádza pravý opak toho, čo tvrdil v roku 1998 v prvej zápisnici, v ktorej sa prezentoval ako vlastník, pričom v druhej zápisnici bol svedkom toho, že vlastníkom je už od roku 1980 iná osoba. Ani pri tejto druhej zápisnici z roku 2004 nebol prítomný "vlastník", teda C. F., ale opätovne len JUDr. Marta Vicenová, ktorej výsluch súd zamietol. Rozhodnutie súdu, ktorý ako vlastníka pozemku uvádza S. A., ktorý pritom sám v roku 2004 vyhlásil, že sa nepovažuje za vlastníka pozemku a dosvedčil vlastníctvo inému v zápisnici o vydržaní, a už nežije, považovala za bezprecedentné. Súdu prvej inštancie vytkla, že sa s uvedenými rozpormi v zápisniciach o vydržaniach vysporiadal úplne neprijateľným spôsobom, keď uviedol, že zrejme prišlo medzi Jursovcami a súčasnými vlastníkami k nejakým dohodám a teda naznačil, že A. a všetci žalovaní sa vzájomne podohadovali, ale navonok tieto dohody vydávali za vydržanie, aby sa jej zbavili. V tejto súvislosti poukázala na to, že súd prvej inštancie v podstate konštatuje, že uvedené osoby zrealizovali zastretý právny úkon, t.j. kúpu, ale navonok túto odprezentovali ako vydržanie, čomu nasvedčuje aj výpoveď svedka Vendelína Jurkoviča. Takýto postup však mal byť označený za obchádzanie zákona a zastretý právny úkon s cieľom zbaviť ju vlastníctva. Súhlasila so súdom prvej inštancie, že na určení neplatnosti zápisnice o vydržaní nemá právny záujem, a že žalobný návrh mal tvoriť výlučne návrh na určenie vlastníckeho práva, nesúhlasila však s jeho záverom, že v rámci rozhodovania o určení vlastníckeho práva nemá právo posúdiť okolnosti vzniku zápisnice o vydržaní. Súd totiž musí v rámci dokazovania posúdiť všetky okolnosti, na základe ktorých dospel k záveru o vlastníctve S. A. prostredníctvom vydržania. Odôvodnenie rozsudku potom považovala za neprijateľné, keď súd napríklad uviedol, že JUDr. Vicenová nevypočul, pretože jej výsluch by sa týkal okolností vzniku zápisnice o vydržaní a na tom nemá (žalobkyňa) právny záujem. Z rovnakého dôvodu (že na tom vraj nemá právny záujem) neskúmal ani ňou namietané rozpory v zápisniciach o vydržaní, ktoré jasne nasvedčujú protiprávnosti. Uviedla, že vlastníkom dotknutého pozemku je ona. Podmienky vydržania v prospech S. A. splnené neboli, pretože sám S. A. o sebe uvádzal, že nie je vlastníkom a v roku 2004 dosvedčil vlastníctvo inej osobe. Absentuje tak dobrá viera vlastníka v to, že

pozemok mu patrí. Zároveň S. A. nemal pozemok ani v držbe a neexistuje žiadna preukázaná okolnosť, ktorá by založila jeho dobrú vieru v to, že bol vlastníkom, keďže sa tak nikdy nechoval, ani sa nedomáhal vlastníctva. Nie je zrejmé ani len to, kedy mala začať plynúť vydržacia lehota. Za nesprávne potom považovala právne posúdenie aj procesný postup v otázke dokazovania, keď nebola vypočutá JUDr. Vícenová.

6. Krajský súd uznesením č.k. 10Co/224/2017-195 zo dňa 19.06.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvej inštancie je založený na nedostatočnom a zároveň nepreskúmateľnom hodnotení resp. nehodnotení a opomenutí dôkazov v rozpore s ust. § 191 C.s.p., rezultujúcim do predčasných a preto taktiež nepreskúmateľných skutkových a právnych záverov. Nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v závere, že, zjednodušene povedané, okolnosťami a spôsobom vyhlásenia o vydržaní pozemku v notárskych zápisniciach z roku 1998 a 2004 sa súd prvej inštancie nemohol zaoberať, pretože žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení neplatnosti osvedčenia resp. notárskej zápisnice, malo za následok nevykonanie resp. nevyhodnotenie pre posúdenie veci rozhodujúcich dôkazov, týkajúcich sa okolností údajného vydržania pozemku (resp. jeho časti) S. A. vyhlásením o jeho vydržaní z roku 1998 a následne o šesť rokov neskôr v roku 2004 údajného vydržania toho istého pozemku (resp. jeho časti) vyhlásením o jeho vydržaní C. F., pôvodne žalovanou 3.), napriek tomu, že žalobkyňa práve nesplnením zákonných podmienok vydržania v oboch prípadoch argumentovala. Je potom na mieste prijať záver, že súd prvej inštancie už tým, že sa odmietol zaoberať okolnosťami oboch vyhlásení o vydržaní v ich vzájomnej súvislosti, odňal žalobkyni možnosť konať pred súdom a porušil jej právo na spravodlivý súdny proces. Porušenie práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces však odvolací súd vzhľadom i vo vyhodnotení vykonaných dôkazov, ktoré súd prvej inštancie vykonal v rozpore s ust. § 191 C.s.p. tendenčne a selektívne, výlučne v prospech žalovaných (keď niektoré vykonané dôkazy vôbec nehodnotil a nevyvodil z nich žiadne závery a zároveň z niektorých dôkazov vyvodil závery, ktoré z nich vôbec nevyplývajú), čo je neprípustné a porušujúce zásadu rovnosti strán. Rozsudok je v napadnutej časti jednak predčasný, pričom vzhľadom na nedostatočné a nepresvedčivé odôvodnenie skutkových ako aj právnych záverov a opomenutie vysporiadania sa s vykonanými dôkazmi, aj arbitrárny a nepreskúmateľný. Odvolací súd uviedol, že predmetom odvolacieho prieskumu bolo výlučne odvolaním napadnuté zamietnutie žaloby v časti o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k vyššie špecifikovanému pozemku č. XXXX v podiele 52/360 (odvolací súd ďalej používal pre prehľadnosť označenie podielu 26/180), keďže zamietnutie žaloby vo zvyšných požadovaných určeníach pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobkyňa odvolaním nenapadla, a preto nadobudol rozsudok v časti zamietnutia jej žaloby o určenie neplatnosti osvedčenia o prehlásení žalovanej 3.) C. F. o nadobudnutí vlastníctva na základe vydržania vo forme notárskej zápisnice sp. zn. N 125/04 Nz 21392/04 zo dňa 11.03.2004, a o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 22.03.2004 medzi žalovanou 3.) C. F. ako predávajúcou a žalovanými 1.) a 2.) ako kupujúcimi, právoplatnosť. Odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol (a zo spisu to aj vyplýva), že vykonal dokazovanie aj listom vlastníctva č. XXXX, PKV vložkou č. 444, oznámením Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 01.02.2007, notárskou zápisnicou N 125/04 Nz 21392/04 zo dňa 11.03.2004, listom vlastníka týkajúceho sa platenia nájomného. Napriek tomu, že tieto dôkazy vykonal, v napadnutom rozsudku neuviedol, čo z nich zistil a vôbec ich nevyhodnotil. Ako úplne nesprávny (založený na nesprávnom právnom posúdení veci) vyhodnotil odvolací súd záver súdu prvej inštancie, že k vyhláseniam v oboch zápisniciach o vydržaní (z roku 1998 a 2004) sa nebude vyjadrovať, nakoľko v danej časti žalobného petitu došlo k zamietnutiu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu. Práve naopak, súd prvej inštancie bude povinný sa vyhláseniami o vydržaní z roku 1998 a 2004 (a to aj v ich vzájomnej súvislosti) zaoberať a platnosť týchto právnych úkonov bude musieť vyriešiť ako prejudiciálnu otázku. V súvislosti s jeho záverom, že mal vlastníctvo k spornej parcele pre S. A. preukázané najneskôr ku dňu jeho vyhlásenia o vydržaní, t.j. ku dňu 12.06.1998, odvolací súd uvádza, že tento záver je v odvolacom konaní nepreskúmateľný. Súd prvej inštancie totiž neuviedol a ani nevyhodnotil, kedy, od koho a na základe akého právneho titulu mal otec S. A., nar. XX.XX.XXXX, predmetnú parcelu nadobudnúť do vlastníctva, nevysporiadal sa s vyhlásením S. A. v zastúpení JUDr. Martou Vícenovou o tom, že po smrti S. A. st. bola predmetom dedenia len časť parcely 13/60 (teda 39/180), ktorá bola právne prevedená na S. A. ml. (nar. XX.XX.XXXX), keď toto vyhlásenie je v priamom rozpore s vyššie uvedeným obsahom PKV č. 444 a listom vlastníctva č. XXXX (na S. A. ml. prešiel titulom dedenia a skutočnej držby podiel 13/180, ktorý bol po ňom v roku 2008 prededený). Vôbec sa tiež nevyjadril k tomu, kedy a na základe akého právneho titulu nadobudol S. A., nar. XX.XX.XXXX predmetnú parcelu v celosti od svojho otca S. A.. Kedy začala S. A., nar. 03.01.1913, plynúť vydržacia lehota a kedy uplynula, zostalo nevyjasnené. Rovnako súd prvej inštancie ničím neodôvodnil svoj

záver, že vlastníctvo k spornej parcele pre S. A. mal za preukázané najneskôr ku dňu jeho vyhlásenia o vydržaní, t.j. ku dňu 12.06.1998, keď sa nijak nevysporial s tým, že už v roku 1996 zdedila matka žalobkyne B. A. podiel na predmetnej parcele po svojom otcovi A. A.. Či bol S. A. dobromyseľným držiteľom a od akých okolností by bolo možné jeho dobromyseľnosť odvodiť, súd prvej inštancie vôbec neriešil. Rozpormi medzi vyhlásením o vydržaní rovnakej parcely S. A. z roku 1998 a C. F. z roku 2004 sa taktiež nezaoberal. Kto, kedy a na základe akého právneho titulu mal vlastne uvedenú parcelu vydržať, a či ju skutočne aj vydržal, zostalo potom nevysvetlené. Záver súdu prvej inštancie, že najneskôr ku dňu vyhlásenia S. A. dňa 12.06.1998 boli splnené podmienky pre vydržanie vo vzťahu k predmetnému podielu na parc. č. XXXX, keď vychádzal zo skutkového stavu, ktorý vyplynul zo zápisnice o vydržaní č. Nz 341/98 v spojení s čestnými prehláseniami a svedeckou výpoveďou N. A., je taktiež neudržateľný. Vyhodnotenie splnenia podmienok vydržania absentuje. Navyiac, ak súd prvej inštancie svoje závery odvodil aj z čestného prehlásenia matky žalobkyne B. A., v napadnutom rozsudku ho neodcitol celú, pretože z neho vyplýva, že spoločne s S. A. roľu užívala až do roku 1950, kedy bola vnesená do družstva. Rovnako z neho vyplýva aj to, že matka žalobkyne potvrdila, že (prepísované) podiely 154/180 nemohli byť predmetom dedenia, pretože ich otec S. A. nadobudol ústnou dohodou so svojimi súrodencami Z., B. a E.. Vôbec z neho nevyplýva, že by otec S. A. uzatvoril nejakú dohodu s A. A., starým otcom žalobkyne. Nevyplýva to ani z čestného prehlásenia P. K. a ani zo žiadneho iného žalovanými produkovaného dôkazu. Práve z tohto dôvodu sa javí prepísovanie podielov vo vyhláseniach B. A. a P. K. ako významné. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne, tendenčne a izolovane, keď si osvojil výlučne tvrdenia žalovaných 1.) a 2.). Z uvedeného potom vyplýva, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, predčasné, neodôvodnené a v odvolacom konaní nepreskúmateľné. Odvolací súd dospel s poukazom na vyššie uvedené k záveru, že súd prvej inštancie arbitrárnosťou svojho rozhodnutia v napadnutej časti odňal žalobkyňi možnosť v podanom opravnom prostriedku skutkovo a právne argumentovať, čím jej odňal možnosť konať pred súdom a porušil jej právo na spravodlivý súdny proces. Zároveň pre nesprávne právne posúdenie nevykonal dostatočné dokazovanie. Toto pochybenie súdu prvej inštancie nie je možné v odvolacom konaní napraviť, nakoľko odvolaciemu súdu neprislúcha právo hodnotiť a vyvodzovať právne závery z tvrdení a dôkazov, ktoré súd prvej inštancie buď nevykonal, alebo vykonal, ale v napadnutom rozsudku vôbec nespomenul, nebral do úvahy, a ani nehodnotil. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Predmetom žaloby po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie zostalo určenie vlastníckeho práva pre žalobkyňu v podiele 52/360 na parcele č. XXXX o výmere 764 m² zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. Malacky.

8. Naliehavý právny záujem na žalobnom petíte o určenie vlastníckeho práva je daný, keďže vlastníctvo k predmetnej parcele je právne neisté, predmetná parcela je zapísaná duplicitne na dvoch listoch vlastníctva a je potrebné usporiadať vlastnícky vzťah k danej nehnuteľnosti.

9. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán, výsluchom svedkov R. F. a N. A., oboznámením sa s listom vlastníctva č. XXXX a č. XXXX pre kat. úz. Malacky, PKV vložkou č. 444, rozhodnutím Správy katastra Malacky zo dňa 29.07.2004, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Sp/165/04 zo dňa 08.09.2005, rozhodnutím Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 15.07.2010, osvedčením o dedičstve č.k. 10D/220/02 zo dňa 11.03.2003, osvedčením o dedičstve č.k. 18D/692/96 zo dňa 05.09.1996, oznámením Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa 01.02.2007, notárskou zápisnicou N 125/04 Nz 21392/04 zo dňa 11.03.2004, notárskou zápisnicou Nz 241/98 zo dňa 12.06.1998, stanoviskom Mesta Malacky zo dňa 21.05.1998, čestným prehlásením B. A. zo dňa 06.05.1998, čestným prehlásením P. K. zo dňa 29.04.1998, listom vlastníctva týkajúcim sa vyplatenia nájomného a zistil tento skutkový a právny stav.

10. Vo výsluchu žalobkyňa uviedla, že za života rodičov bola medzi ňou a bratom N. A. dohoda o tom, že ona bude dediť po matke a brat po otcovi. V čase smrti otca jeho pozemky mal už prepísané brat. Matka zomrela 2 roky po otcovi a žalobkyňa po nej zdedila nehnuteľnosti tak, ako je uvedené v dedičskom rozhodnutí. Brat sa vzdal dedičstva v jej prospech. Ešte 2 roky po smrti matky jej AGRA posielala nájom za pozemky aj vrátane predmetnej parcely. Približne v roku 2004 prišiel za žalobkyňou p. K. a chcel 110 m² z predmetnej parcely a že by toto potreboval na cestu. Následne bola uzatvorená darovacia zmluva, ktorá nebola zavkladovaná z dôvodov ako je podrobne uvedené v spise. Za života matka žalobkyne o

majetkoch a pozemkoch neinformovala, má zato, že predmetný pozemok zdedila. Čo sa týka súhlasu matky s vydržaním predmetnej parcely, ktorý udelila svojmu bratovi S. A. o tomto žalobkyňa nič nevedela. Ďalej uviedla, že nevedela, kde predmetné pozemky sú. Čo sa týka rozdelenia majetkov medzi starým otcom žalobkyne A. A. a S. A., o tomto nemala žalobkyňa informácie. Vedela, že jej matka predmetný pozemok dedila po svojom otcovi A. A.. Čo sa týka vyplatenia medzi jej matkou a bratrancom matky S. A., k tomuto nevedela uviesť nič.

11. Žalovaní 1.) a 2.) sa k dedeniu pozemkov a nadobúdaníu vlastníckeho práva v rámci rodiny A. vyjadriť nevedeli. Ohľadom kúpy pozemku, ktorý je predmetom sporu jednal s R. F., otcom žalovanej 3.), ktorý jednal v jej mene. Chcel investovať do nehnuteľností. So žalovanou 3.) uzavrel kúpnu zmluvu. Žalovaná 2.) uvedenú kúpnu zmluvu uzatvárala, keďže je manželka žalovaného 1.), podrobnosti k samotnej parcele uviesť nevedela, keďže tieto obchody mal na starosti manžel.

12. Žalovaná 3.) pri výsluchu uviedla, že jej otec R. F. chcel kúpiť pozemok niekedy v období 1998-1999, nechcel kupovať nehnuteľnosti na svoje meno, keďže bol v rozvodovom konaní. Ohľadom notárskej zápisnice N 125/04, Nz 21392/04 zo dňa 11.03.2004 sa vyjadriť nevedela. Čo sa týka kúpnej zmluvy, ktorou bol predmetný pozemok prevedený na žalovaných 1.) a 2.), túto podpisovala, ďalšie podrobnosti uviesť nevedela.

13. Svedok R. F. v rámci výsluchu uviedol, že chcel kúpiť pozemok na podnikanie. Chcel, aby pozemky boli vykúpané na dcéru - žalovanú 3.), nakoľko bol v rozvodovom konaní. Pozemky sa sceľovali dlhšiu dobu, trvalo to približne 5 rokov. Uzatvoril dohodu s pani JUDr. Vícenovou, aby mu pozemky sceľila. Presné postupy v danej veci nevykonával, keďže mal na to splnomocnenú osobu. Svedok ďalej uviedol, že pri sceľovaní pozemkov mohol podpisovať približne 25 kúpnych zmlúv, keďže tam bolo veľa drobných vlastníkov a podielov. Vyporiadanie pozemkov prebiehalo pred rokom 2000. Pozemok bol lichobežníkového tvaru a skladal sa z jednotlivých pásov, na každom boli iní vlastníci, k vyporiadaniu došlo tak, že sa vyhľadali aktuálni vlastníci od ktorých boli jednotlivé pásy - diely pozemkov odkupované, nebolo to porade, ale až postupne došlo k sceleniu.

14. Svedok N. A. v rámci výsluchu uviedol, že medzi ním a sestrou - žalobkyňou bola dohoda v rodine taká, že sestra si zoberie pozemky A. po matke a on A. po otcovi. Ďalej svedok uviedol, že predmetný pozemok užívali ešte prastarí rodičia, potom ich deti, bratia A. a S. A., A. A. bol jeho starý otec a S. A. bol jeho brat. Po bratovi jeho starého otca S. A. vstúpil do užívania jeho syn S. A., ktorý žiadal vydržanie od sesternice B. A., jeho matky a tento S. A., jeho matky bratranec, užíval predmetné pozemky až do vstupu do družstva. Čo sa týka rozdeľovania pozemkov v A. rodine, ešte jeho prastarý otec určoval rozdelenie pozemkov a tak ako to on určil to následne užívali aj bratia A. a S., pričom toto rozdelenie rešpektovali. Svedok ďalej uviedol, že jeho matka v čase udelenia súhlasu s vydržaním vedela, k čomu dáva súhlas, všetkému rozumela a poznala obsah. Po udelení súhlasu s vydržaním matka dostala nejaké peniaze, ktoré rozdelila medzi svedka a jeho sestru a niečo sa vyplatilo aj ich bratrancovi a sesternici. Matka svedka nadobudla podiely po sestre s jej súhlasom, ktorá žila v Amerike, keďže ona doopatrovala ich matku. Svedok ďalej uviedol, že v rámci ich rodiny neboli vedené žiadne spory, vždy sa vedeli dohodnúť. Čo sa týka užívania predmetného pozemku, že približne v rokoch 1953-1954 vošli pozemky do družstva, pričom pôvodní vlastníci boli ako podielníci. Po roku 1989 sa pozemky vymeriavali, dávali do poriadku a postupne dochádzalo k uzatváraniu nájomných zmlúv a dávali sa do prenájmu. Mohlo ísť o spoločnosť AGRA.

15. Z listu vlastníctva č. XXXX. pre kat. úz. Malacky vyplýva, že vlastníckymi parcely reg. „E“ č. XXXX o výmere 764 m² sú Z. E., rod. A. v podiele celkovo 39/180 (24/180 + 15/180), E. M., rod. A. v podiele celkovo 39/180 (24/180 + 15/180), pravdepodobne dedičky po Z. A. a E. A., B. A. v podiele 24/180, P. K. v podiele 13/180 (dedička po S. A., bratovi B., Z., E. A.), B. O., Z. E. a G. U., každá v podiele 13/540 titulom dedenia po B. O. na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 452/93 Dnot 175/93 (celkovo 13/180 - podiel B. O. podľa PKV č. 444), žalobkyňa v podiele 52/360 (titulom dedenia po matke B. A. na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. 10D/220/02, E. N. a A. D., každý v podiele 13/360 titulom dedenia po A. A. na základe osvedčenia o dedičstve sp.zn. 18D/692/96 a S. A., nar. XX.XX.XXXX, D. A., nar. XX.XX.XXXX a A. A., nar. XX.XX.XXXX, každý v podiele 13/540 titulom dedenia (zrejme) po S. A., nar. XX.XX.XXXX, na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 12D 1337/2008.

16. Z PKV vložky č. 444 vyplýva, že ako spoluvlastníci predmetnej parcely sú v tejto PKV vložke zapísaní ku dňu skončenia zápisov o vlastníctve (16.09.1941) Z. A. v podiele 39/180, E. A. v podiele 39/180, A. A. (starý otec žalobkyne) v podiele 39/180, B. A. v podiele 24/180 a S. A. (otec S. A., nar. XX.XX.XXXX) bez uvedenia podielu. Dňa 16.09.1941 je uvedený zápis, že vo veci podielu 13/60 (teda 39/180) S. A. sa podľa uznesenia súdu (čj. Nc II 33241) a zápisnice napísanej v Malackách dňa 15.09.1941 zapisuje vlastnícke právo titulom dedenia a skutočnej držby S. A. (ide o S. A., nar. XX.XX.XXXX) v podiele 13/180, podiele B. O. v podiele 13/180 a P. K. v 13/180.

17. Z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 18D 692/96 zo dňa 05.09.1996 vyplýva, že B. A. - matka žalobkyne dedila dedičským podielom po svojom otcovi A. A. v dvoch tretinách parcelu č. XXXX o výmere 764 m² v podiele 39/180, čo predstavuje podiel 78/540, t.j. 52/360.

18. Z osvedčenia o dedičstve sp.zn. 10D/220/02 zo dňa 11.03.2003 vyplýva, že žalobkyňa nadobudla po svojej matke B. A. parcelu č. XXXX o výmere 764 m² zapísanú na LV č. XXXX v podiele 78/540 (52/360) v celosti k dedenému podielu.

19. Z notárskej zápisnice č. Nz 241/98 zo dňa 12.06.1998 súd zistil, že S. A. (v PKV vložke č. 444 uvádzaný ako S. A.), nar. XX.XX.XXXX vyhlásil prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne, že je spoluvlastníkom parcely č. XXXX nachádzajúcej sa na LV č. XXXX (v PKV vložke č. 444) v podiele 13/180. Túto nehnuteľnosť má v skutočnej držbe v celosti od r. 1935. Uvedenú roľu nadobudol od svojho otca S. A. st., ktorý si ústnou dohodou usporiadal spoluvlastníctvo so svojimi súrodencami. Vzhľadom na neexistenciu písomných dokladov bola predmetom dedenia len časť parcely v podiele 13/60, ďalší podiel 13/180 bol predmetom dedenia po sestre B. O..

20. Z čestného prehlásenia B. A. vyplýva, že má vedomosť, že jej bratranec S. A. má v skutočnej držbe od r. 1935 podiely 167/180 na parc.č. XXXX. Po otcovej smrti len časť podielov 13/180 bola predmetom dedenia na S. A.. Zostávajúce podiely 154/180 nemohli byť predmetom dedenia, pretože otec S. A. ich nadobudol ústnou dohodou uzatvorenou so svojimi súrodencami Z., E. a B..

21. Z čestného prehlásenia P. K., rod. A. (sesternica B. A., sestra S. A., nar. XX.XX.XXXX) súd zistil, že P. K. vyhlásila, že má vedomosť o tom, že jej brat S. A. má v skutočnej držbe od r 1935 podiely na parc.č. XXX/XXX na parc.č. XXXX, ktorá je zapísaná v PKV vložke č. 444 pre kat. úz Malacky. Ďalej vyhlásila, že tieto podiely nadobudol od ich otca S. A., pričom po smrti otca len časť podielov vo výške 13/180 bola predmetom dedenia, podiely 154/180 nemohli byť predmetom dedenia, pretože otec S. A. ich nadobudol len ústnou dohodou uzatvorenou so svojimi súrodencami Z., E. a B.. Spoločne so sesternicou B. A. roľu užívali až do roku 1950, kedy bola vnesená do družstva.

22. Z notárskej zápisnice N 125/04, Nz 21392/04 zo dňa 11.03.2014 vyplýva, že C. F. urobila v zastúpení JUDr. Martou Vícenovou vyhlásenie, že nadobudla okrem iného vlastníctvo k dielcu 3 o výmere 651 m² odčleneného od pôvodnej parcely č. XXXX (zapísanej na LV č. 3649 a PKV vložke č. 444) vydržaním. V osvedčení je uvedené, že C. F. nadobudla novovytvorenú parcelu č. XXXX/X (ktorej časť tvorí aj uvedených 651 m²) jednak kúpnyimi zmluvami od pôvodných PKV vlastníkov a tiež zmluvami o majetkovom a finančnom vysporiadaní s ďalšími spoluvlastníkmi pôvodných parcel, a že jej právny predchodca R. F. bol držiteľom uvedených nehnuteľností už v roku 1980 a na C. F. previedol svoj neknihovaný majetok darom, ale k zápisu darovania nemohlo prísť, lebo R. F. nemal možnosť preukázať svoje vlastnícke právo, ktoré nemohol doložiť ani vkladuschopnými listinami ani listinou o vydržaní. Včítane držby R. F. je nehnuteľnosť v držbe a užívaní C. F., ktorá nadobudla vlastnícke právo vydržaním najneskôr dňa 01.01.2002, čo potvrdili okrem iného S. A., nar. XX.XX.XXXX, Ing. B. O., Z. E. a G. U. (ktoré dedili po B. O. v roku 1993 - ako vyplýva z LV č. XXXX), pričom všetci uvedené potvrdili tiež za ostatných pozemnoknižných spoluvlastníkov.

23. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

24. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

25. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

26. Súd po opätovnom oboznámení sa s vykonanými dôkazmi ako aj v súvislosti s názorom a vyhodnotením odvolacieho súdu dospel k záveru, že žaloba o určenie vlastníckeho práva k parc. č. XXXX v podiele 52/360 zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz. Malacky je dôvodná. Parcela č. XXXX, ktorá je predmetom sporu, je v súčasnosti na dvoch listoch vlastníctva a to na pôvodnom LV č. XXXX ako parcela reg. „E“ o výmere 764 m² a ako aj súčasť parcely č. XXXX/X o výmere 2030 m² zapísanej na LV č. XXXX (len v časti výmery 651 m² podľa geometrického plánu č. 27/2003) ako vyplýva z oboch listov vlastníctva a z rozhodnutia Katastrálneho úradu v Bratislave, Správa katastra Malacky zo dňa 29.07.2004. K zápisu na LV č. XXXX došlo na základe notárskej zápisnice N 125/04, Nz 21392/04 v prospech C. F., ktorá prehlásila, že vlastnícke právo k predmetnej parcele nadobudla na základe vydržania. Pri výsluchu nevedela uviesť nič bližšie k uvedenej zápisnici. Jej otec svedok R. F. uviedol, že mal záujem o pozemky a pozemky skupoval. Neviedol, ani zmienku o tom, že by predmetné pozemky ani akékoľvek iné pozemky užíval, resp. bol ich držiteľom od roku 1980 tak, ako je uvedené v notárskej zápisnici o vydržaní. Je teda zrejmé, že pôvodná žalovaná C. F. (ako právna nástupkyňa svedka R. F.) nemohla nadobudnúť vlastníctvo k predmetnej časti parcely č. XXXX o výmere 651 m² (dielec 3) ako súčasť novoutvorenej parcely č. XXXX/X. Z ich výsluchov vyplynulo, že nikdy neboli dobromyseľnými držiteľmi predmetnej parcely po zákonom stanovenú dobu 10 rokov, čo znamená, že nemohli nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním. Takéto vyhlásenie o vydržaní navyše nasledovalo len 6 rokov (ako poukazoval právny zástupca žalobkyne) po tom, ako bolo urobené prvé vyhlásenie o vydržaní v prospech S. A. pod č. Nz 241/98, čo absolútne vylučuje uplynutie 10 ročnej premlčacej doby v prospech žalovanej 3.). Súd posúdil otázku existencie vydržania na strane pôvodnej žalovanej 3.) a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky vydržania.

27. Žalovaní 1.) a 2.) prostredníctvom právnej zástupkyne tvrdili, že vlastnícke právo k predmetnej parcele nadobudol ešte S. A., nar. XX.XX.XXXX v celosti a to na základe vydržania, o čom svedčí notárska zápisnica Nz 241/98. Poukázala na čestné prehlásenia B. A. matky žalobkyne) a P. K. (sestry S. A.), ktoré dosvedčovali držbu predmetného pozemku. Začiatok držby predmetného pozemku mal byť už od roku 1935 a nepretržitá držba mala trvať až do roku 1950, kedy bola parcela vnesená do družstva. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či bolo preukázané, že by v roku 1935 existovala dohoda medzi S. A. (pôvodným vlastníkom podielu 39/180, bratom Z., E., B. a A. A.) a jeho bratom A. A. (starým otcom žalobkyne) o tom, že by S. A. mal užívať v celosti parcelu č. XXXX. Z čestných vyhlásení B. A. (matky žalobkyne, čl. 54 spisu) a P. K. (tety žalobkyne, čl. 55 spisu) vyplýva, že takúto dohodu ústne uzavrel S. A. iba so sestrami Z., E. a B.. Z prehlásení nevyplýva, že by takúto ústnu dohodu uzavrel aj s bratom A. A. (starým otcom žalobkyne). Práve naopak z čestných vyhlásení vyplýva, že S. A., následne jeho syn S. A., nar. XX.XX.XXXX užívali predmetnú parcelu spolu s B. A. (matkou žalobkyne). Z uvedeného vyplýva, že S. A., nar. XX.XX.XXXX nikdy nemal v skutočnej držbe parcelu č. XXXX v celosti, keďže ju až do r. 1950 užíval spolu s B. A., kedy bola vnesená do družstva. Aj samotný S. A. musel v roku 1941 vedieť, že parcela sa dedila po jeho otcovi (S. A.) a túto nadobudli v podieloch 13/180 jeho súrodenci B. O. a P. K. ako vyplýva z PKV vložky (na základe uznesenia súdu čj. Nc II 332/41 zo dňa 15.09.1941). S. A., nar. XX.XX.XXXX preto nemohol byť dobromyseľný v čase vykonania vyhlásenia v notárskej zápisnici Nz 241/98 (v notárskej zápisnici uvádzaný ako S. A.) urobeného prostredníctvom zástupkyne JUDr. Marty Vícenovej o užívaní parcely č. XXXX v celosti. Čestné vyhlásenia P. K. a B. A. hovoria o skutočnej držbe podielov vo výške 167/180 (prepisované podiely), pričom nie je zrejmé koho podiely by to mali byť nakoľko po spočítaní podielov Z. A. (39/180), E. A. (39/180), B. A. (24/180), s ktorými mal mať S. A. dohodu, a podielu S. A. (39/180) ako otca S. A., nar. XX.XX.XXXX, tvoria tieto podiely spolu podiel 141/180, teda bez podielu A. A. (39/180) s ktorým S. A. podľa oboch vyhlásení dohodu nemal. Keďže na strane S., nar. XX.XX.XXXX nebol daný nadobúdací titul vo vzťahu k minimálne podielu A. (39/180), nemohol byť S. A. dobromyseľný v tom, že mu patrí celá parcela č. XXXX a teda nezačala plynúť ani 10 ročná premlčacia doba. Po roku 1989 sa predmetný pozemok dedil vo vetve po A. A. (podiel 39/180) na jeho potomkov na B. A. (podiel 52/360 - predmet žaloby), A. D. (podiel 13/360) a E. N. (podiel 13/360) a to na základe osvedčenia o dedičstve 18D 692/96 (čl. 29 spisu), následne po B. A. na žalobkyňu osvedčením o dedičstve 10D/220/02 (čl. 27 spisu). Vo vetve po S. A. sa jeho podiel dedil v roku 1941 ako bolo uvedené vyššie na potomkov S. A., nar. XX.XX.XXXX (už v roku 1941 vedel, že nie je vlastníkom v celosti), B. O. a P. K., následne po B. O. na základe rozhodnutia D 452/93 na jej potomkov B. O., Z. E. a G. U. každá v podiele 13/540. Ako vyplýva z oznámenia Katastrálneho úradu v Bratislave zo dňa

01.02.2007 (čl. 31 spisu) pri zápise notárskej zápisnice N 125/04, NZ 2121392/04 sa zapisovala aj kúpna zmluva uzatvorená medzi S. A., Ing. B. O., Ing. Z. E., G. U. ako predávajúcimi a C. F. ako kupujúcou. Aj z tohto úkonu vyplýva, že S. A. vedel, že je vlastníkom iba podielu k predmetnej nehnuteľnosti a spolu s ďalšími podielovými spoluvlastníkmi prevádzal svoj podiel. Zo všetkých uvedených skutočností v ich časovej následnosti mal súd preukázané, že S. A. nikdy nemal nadobúdaci titul od ktorého, by bolo možné odvodiť jeho dobromyseľnosť a teda nikdy mu nezačala plynúť 10 ročná vydržacia doba, v dôsledku čoho nemohol nadobudnúť predmetnú parcelu vydržaním v celosti. Žalobkyňa teda nemohla stratiť vlastníctvo k podielu 52/360 na parcele č. XXXX, ktorú nadobudla dedením od svojej matky B. A. (Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 10D 220/02) a jej matka od svojho otca A. A. (Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 18D 692/96). Súd preto žalobe žalobkyne vyhovel a určil, že je vlastníčkou parcely č. XXXX v podiele 52/360 zapísanej na LV č. XXXX pre kat. úz Malacky.

28. Čo sa týka svedka N. A., tento vo výsluchu hovoril o užívaní pozemku, z jeho výsluchu však nevyplývalo, ktorý to mal byť pozemok. Uviedol, že jeho matka B. A. dávala súhlas na vydržanie, z jeho výsluchu však nevyplývalo v akom podiele. Svedok hovoril aj o dohode medzi ním a jeho sestrou (žalobkyňou) o dedení nehnuteľností po matke a po otcovi a taktiež aj o vyplácaní za vyporiadanie pozemkov, z čoho však nemožno vyvodiť, že by došlo k vydržaniu práve tejto parcely, ktorá je predmetom sporu v celosti, ako to tvrdí právna zástupkyňa žalovaných 1.) a 2.).

29. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobkyňa mala v konaní úspech čiastočný a to v časti určenia vlastníckeho práva. Vo zvyšných dvoch žalobných návrhoch boli úspešní žalovaní 1.) a 2.). V dôsledku čiastočného úspechu súd nepriznal žiadnej zo strán náhradu trov konania.

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu.

34. Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatkoch za výpis z registra trestov ak vydá súd nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti, takéto rozhodnutie zruší alebo zmení aj bez návrhu.

35. Žalobkyňa podala odvolanie proti rozsudku č.k. 7C/13/2011-164 zo dňa 24.03.2017, ktorým súd žalobu zamietol, avšak iba v časti zamietnutia žalobného petitu o určenie vlastníckeho práva. Žalobkyňa odvolanie voči ďalším dvom žalobným petitom (určenie neplatnosti zápisnice o vydržaní a určenie neplatnosti kúpnej zmluvy) nepodala. Súd uznesením č.k. 7C/13/2011-176 zo dňa 04.08.2017 vyrúbil súdny poplatok za podané odvolanie a to vo výške 3 krát po 99,50 Eur, t.j. v sume 298,50 Eur, pričom správne mal byť vyrúbený poplatok vo výške 99,50 Eur (za jeden žalobný petít). Preto súd podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. vrátil v časti 199,- Eur, keďže žalobkyňa nebola v tejto výške povinná súdny poplatok platiť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).